

**UNIVERSITY COLLEGE LONDON**

University of London

**EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS**

For The Following Qualification:–

*B.A.*

**Scand. Studs. SC2010: Introduction to Danish Literature**

**COURSE CODE : SCAN2010**

**UNIT VALUE : 0.50**

**DATE : 08-MAY-06**

**TIME : 10.00**

**TIME ALLOWED : 3 Hours**

**A candidate may not in any answer cover the same ground as in an assessed or extended essay.**

**Answer TWO questions. BOTH questions carry equal marks.**

1. In what sense can Adam Oehlenschläger's 'Guldhornene' be described as a Romantic poem?

2. How, in your view, do the following lines relate to the main theme(s) of Steen Steensen Blicher's 'Hosekræmmeren'?

'Den største Sorg i Verden her  
Er dog at miste den, Man har kjer.'

3. What role does the environment play for the development of the personality in Hans Christian Andersen's 'Den grimme Ælling' and Henrik Pontoppidan's 'Ørneflugt'?

4. Explain the actions of the sick woman in the two episodes involving the boat in J.P. Jacobsen's 'To Verdener'.

5. Give your interpretation of Johannes Jørgensen's poem 'Bekendelse' (printed below), with special reference to the two voices.

6. Examine the tension between 'nature' and 'society' in Hans Kirk's *Fiskerne*.

7. 'Perversities with a spoonful of sugar.' Consider how the tale 'Aben' may have inspired a Danish critic to use these words in his review of Karen Blixen's *Syv fantastiske Fortællinger*.

8. Discuss the significance of the oxymoron in Klaus Rifbjerg's poetry of the 1960s.

9. Compare and contrast the narratorial voices in Peer Hultberg's *Præludier* and *Slagne veje*.

10. 'In *Styrt*, it is the place itself that is allowed to speak of the people who move through it.' How far do you agree with this assessment of Katrine Marie Guldager's *Styrt*?

## BEKENDELSE

Den halve Maane sank bag sorte Træer  
og glimted gylden mellem mørke Blade.  
To Røster hørte jeg, én fjærn, én nær.

Musik til dans langt borte i en Gade,  
Musik af vege, elskovssyge Strænge -  
mit Legems Røst, som mine Tanker hade.

Men nær mig suste Løvet blødt og længe  
– et Sus som Havet og de tunge Skove,  
et Sus fra Himlens stjernestrøede Enge.

Jeg standsed, hviled, kunde ikke sove.  
Og mens mit Blik den fjærne Maane søgte,  
jeg bares vidt paa Evighedens Vove.

O Evighed, hvi vil fra Dig vi flygte?  
De bryndesyge Violiner tier,  
og Festen slukker snart sin sidste Lygte.

Men Dine evig høje Melodier  
som Solskin Sjæl og Sind og Sanser bærer –  
o Evighed! Forløser og Befrier!

Som Maanelys igennem Mulm sig skærer  
den søde Sang om sommerhede Synder,  
vor Hjørne frygter, men vort Blod begærer.

Men som et Hav i Fred Du sagte nynner,  
og som en stor og stille Skov Du suser,  
o Tempel, i hvis Port vort Liv begynder!

Om Jordens Kyst Din Stjerne-Brænding bruser,  
og Livet nærer Du af dunkle Strømme –  
o Afgrundsdyb, der ængster og beruser!

Hvor skal, o Evighed, fra Dig vi rømme?  
I Dyrets Puls Dit store Hjærte banker;  
Du higer gennem gyldne Plantedrømme

mod Sol og Luft og rene, lyse Tanker.  
Og hvor min Sjæl sig end i Verden vender,  
og hvor mit Legem gennem Natten vanker,

o Evighed! jeg er i Dine Hænder!